

Så länge skutan kan gå

LEDARKRÖNIKA I helgen hade jag glädjen att vara inbjuden till Skepparesocietetens 375-årsjubileum i Norrköping. Ja, ni läste rätt – i sin ursprungliga form grundades föreningen redan 1641. Den första åldermannen hette Engelbreecht de Vriess, för övrigt en kollega till Louis de Geer.

Den historiska kontinuiteten imponerar, samtidigt det var lika intressant som lite sorgligt att höra hur en av föreningens viktigaste uppgifter under decennier och sekler var att garantera en dräglig ålderdom till skepparhustrur som förlorat sina män på haven. I dag kan förstås också kvinnor gå till sjöss, fast allt färre gör det – oavsett kön. Den hotade återväxten var ett tema under det seminarium som föregick det egentliga jubileumsfirandet.

Sedan 1950-talet har det tyvärr inte gått så bra för den svenska redarenäringen. Av den svenska handelsflottan under guldåldern återstår i dag mindre än en femtedel, räknat i antal fartyg.

Samtidigt har den danska handelsflottan gjort precis motsatt resa, vilket naturligtvis främst beror på Maersks framgångar. Under seminariet dryftades dock missnöje med det politiska ointresset för handelsflottans framtid. Själv frågar jag mig hur ofta sjöfarten blir fråga för någon djupare debatt i medierna.

Pia Berglund från Svensk Sjöfart (gamla Redareföreningen) vågade se framtiden i något ljusare färger. Riksdagen nyligen fattade beslut om tonnageskatten anses kunna få stor betydelse och för närvarande pekar faktiskt pilarna i rätt riktning.

Samtidigt som konkurrensen från exempelvis kinesiska och indiska sjöbefäl (de är många och välutbildade!) ökar, sätter vissa sina förhoppningar till havets drönare – det vill säga fjärrstyrda fartyg utan besättningar. Kanske är den utvecklingen ofrånkomlig för redan i dag är en del av sjömansromantiken bara nostalgi. I hamnarna lastas fartygen dygnet runt och ligger ofta inte vid kaj mer än högst något dygn. Ofta finns det inte tid att gå i land.

Sjöfart kan emellertid se ut på många olika sätt och utbyggnaden av hamnen i Norrköping kan inte nog underskattas för kommunens framtida utveckling. Någon illvilja är det säkert inte fråga om, men ibland undrar jag om våra makthavare till fullo uppskattar sjöfartens betydelse för staden. Jag hörde vissa förhoppningar om ett Sjöfartens hus i Norrköping, som skulle samla olika sjöfartsanknutna föreningar. Faktiskt inte något dumt förslag.